

הַלְכָה (לך) אליהם

שאין להוציא מכאן לא הלהכה וכ"ש לא מעשה
מוקצת מהותם מלוקחות מס' מובהן... מוקצת היצא למס וויתא
מסקנת דברי המשנה בדורות... מוקורת הדברים מצווים מתוך ההלכות בקדורה

הסינון בזוארכטולוגיה

מקומות הבדיקה המבורר היכן להדлик בתוך בית החינוכייה הנידול הגיאב במתמי היישובות:

א. גם בתוך בית חנוכיה הגדיל ראו להחמיר להדליך למיטה מי טפחים, עכ"פ שיטתא דכל זה הוא רק לכתהילה, אבל אם לא נותר

ב. ראוי להזכיר הדלק דוקא בבית החנוכיה השמאלי כדי: מזווה מימי נור חנוכה משמאלי, שיאה מסובב במכוות אבל חילתה שבאו ע"י לידי קטטה ומריבה, ועל דא וכו'ב נאמר: "חצנוועס מושכים את זיין והגוריגוינט חוטפיפס..." וסימןין: "נ"ר בעתו ור' חנוכה נר בעתו קודם מושום שלום בתיו, (מנם מן הור' ח' גיביקסיה הרה שבעאונט יש נרות חנוכה זולקים משמאלו שפר' ש בזה

ג. יכול להבדיק במידע הפנימי של בית החונכיה של הישיבה, ואין לו לחוש שמא המדיлик בבודך החוץו סיתור את נרטוי שבמדור

הפגמיגו, מושם שפרנסט אחז עלי בחת הונגריה עליה הגיעם כאח' ד'. בתוך בית החגוגי הגודל הונגב בטענו שסמן לפתח השיבחה, אין שקיים גם בתוך שעיה סמוך בטפח של פטח לפתחה, סוג בו שאנגד בכל שוחה מתוך טפח, ובאו האכ', יול בטור טענאג דכין דשיעור הלהגה זה יינו אלא מושם היכירא האכ' שפיך ניכר

לען כל שייכותם לפתח הבית אף שמנופלו הוא מטפה הסמוך לפתח ה. לגבי טענת חזקה לבחור הנוגה להדליק כבר כמה שנים במקומות מסוימים, כמו שברוב המדינות. איו תרשו הלבתני גמיש מעיקר הדעת

בהבדלי המקומות בתוך בית החנוכיה הניבע בפתח הישיבה, אשר ע"כ לא שיעץ בהזאה טענת חזקה מומשת, דהא אין יתרון ממשי במקומות אחד על חבירו (מלבד טענת נוחות וכדו) אמןס כל זה מيري

באופן שאנו אין יותר במקומות אחד על חבירו, אבל במקרה שיש יותר הילכתי במקום אחד על חבירו, כגון שופטSID מעתה הדלקה למתה מי או שנאלץ ע"י שינוי המיקום להדליק למתה מוג' טפחים,

- בזה שפיר שיך טענת חזקה. (*עין שו"ת חת"ס או"ח כט גבי בהיכן*" ס)
- בchor שבשת הדלקה נמצאה בישיבה, אבל דעתוليس עבשעת הערב המאוחרות לבתו ולו שם, נחלקו הפסיקים במקומות

ההדרקה: יש אומרים: יכול להדריך בשיבה כיון שעדיין לא עקר, ווי': שימתוין ולא ידריך אלא כشيخו לቤתו, ובתנאי שבשעה שיגען עדיין עוברים ושבים ברחוב) עפ' בשעת ההדרקה, ראוי שידריך נר

אחד בא ברכה ממשום מראית העין
ולמעשה: כדי לצאת ידי
כל השיטות, המובהר ביותר הוא שלאחר הבדיקה בישיבה יכול
אזרחות ערבית בישיבה!! ונמצא שכבר קבוע מקום כאן יכול ללכט

לכיתתו ואינו צריך להבדיק ש...
ג. תופעה מסוימת: בחומר שיצא מהישיבה לאחד נון הדריכים... קודם
ז' זמנו חיוב הדריכת תודע כדי דבריו סר לביטוי, וכשהוגע זען

ההבדלקה עדין אינו יודע היכן ילו', ומוספק באחת משלשות האפשרויות: או בישיבה או בביתו או היכן שוביל אותו עמו הענ' למיטעיו... ולא יוכרע ספק זה עד שעות הלילה המאוחרות, אם עמדו

בהתלבטות זו ולא הצלחה להכריע עד שבלטה רגל מן השוק (שהעשר או אחד עשרה או לפחות נס, כל מקום לפי עניינו) **נפטר מידי הדלקה לגמרי,** שהרי בשעת חוויב הדלקה לא היה דעתו על מקום מבורר

שיקב עמו שם,adam bishviba, הרי כבר עקר עצמו משם, ואם בבעתו שזריו בعصיו, הרוי אין דעתו להקבע שם בלילה, ואם במחרו פצטו עדין לא ברירה ליה חקוק, עכ"פ חיב ברוכת הראה

ה. במתכונים המינויים להדלקת כל בני הישיבה, מצויה המכשלה, שכיוון שדלאת המתכון נפתחת ונסגרת פעמים רבות (ורוח

שאינה מצויה נשבת לעבר הנורות), נמצא א"ב שמדליק במקומות שע"פ תנאי האפשרויות בו, הרי הנר אינו יכול לדליק בשערו, ולכן למת ניילון קשיה לאורך כל פתח ארון החדרקה, (מלבד

הדלט) באופן שוגם אם יבא אחד שלא הדליק, לא יחשור בתא אחחת את כל הנורות הדולקים לקרה הנשובה בחוץ.

ט. נבי מה שכתב הרמ"א שע"י Shirot ותשבחות הנאמרות בסעודת בימים אלו הו ליה סעודת מצווה, כל זה לאו דזוקא בסעודות גודלות ומשיבות "שמרבים בהם" במיחוד לבבורי חגה החנוכה, אלא אפיו באחרות בוקר או ערב שגרתית, אם תהיה

"וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ וְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה דָ' מַצְלִיחַ! וְאֲשֶׁר
הָוּא עָשָׂה דָ' מַצְלִיחַ

כשאלה כהו/י מושג !!! עיין בכמה סופר עה"ת זכר כתב

!!! **מִתְבָּאֵשׁ** מִתְבָּאֵשׁ מִתְבָּאֵשׁ מִתְבָּאֵשׁ מִתְבָּאֵשׁ!!!

